

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

HEJMAR 28
TILON 1981

FAŞİST CUNTANIN BİRİNCİ YILI

12 Eylül 1980 tarihinde askeri bir darbe ile iktidara elkoyan faşist cunta, bir yılını doldurmuş bulunmaktadır. Darbeyi yapan faşist generaller, "demokrasiyi ve ülke bütünlüğünü korumak için", "terörizme" ve "bölücülüğe" karşı mücadele edeceklerini açıklamışlardır. Bununla, aslında tekelci burjuvazinin özlemini duyduğu faşist bir düzenin önünde duran ezilmesi gereken güçler kastediliyordu. Bu güçler elbette işçi sınıfı ile kürt halkının ulusal demokratik güçleri idi. Nitekim faşist cunta, bir yıllık iktidarı boyunca yaptıkları ile bunu açıkça göstermiştir. Başa gelir gelmez en dar anlamıyla var olan burjuva demokrasisinin son kırıntılarını da ortadan kaldırarak, işçi sınıfına ve kürt halkına karşı amansız bir şekilde saldırıya geçmiştir. Faşizmin önünde en önemli engellerden biri olan işçi sınıfının ileri sendikası DISK dağıtılarak, liderleri idamla yargılanmaktadır. Kürt halkının varlığını tehdit eden askeri tathikatlar Kürdistan'da peş peşe yapılmakta. Kürdistan ulusal demokratik güçlerine karşı vahşice bir saldırıya geçilmiştir. 12 Eylül öncesinde, demokrasi güçlerine karşı tekelci burjuvazinin kanlı eli faşist MHP, Kontr-Gerilla ve MİT üçlüsü tarafından uygulanan terör, bugün beş kişilik faşist generaller çetesi tarafından devlet terörü olarak uygulanmaktadır. 12 Eylül öncesi terörün de, bugünkü terörün de arkasında duran güçler aynıdır; tekelci-sömürgeci burjuvazi ve emperyalist güçler.

Geniş çapta tutuklanmalarla işe başlayan faşist cunta, ilk elde "sakıncalı" kişileri tutukladı. Göz altına alma süresi önce 30 daha sonra ise 90 güne çıkartıldı. Baskı ve zulüm sistimli bir şekilde büyük boyutlara ulaştı. Tutuklanana zindanlarda yer kalmayınca, sinemalar, spor salonları ve okullar zindanlara çevrildi.

Tutuklanmalar öyle bir dereceye vardı ki, artık insanlar gelişmiş güzel zindanlara boyluyor. Hakkında en ufak bir ihbarda bulunan birisi, sorgusuz sualsiz 90 gün zindanlara atılıyor. Esas fasıl da bundan sonra başlıyor: işkence faslı. Bugüne kadar sırf ihbar sonucu tutuklananların sayısı 60 bine yakın. Şu anda tutukluların sayısı 150 bini aşmaktadır. Arananların sayısı ise 120 bini aşmakta. Ancak bu tutuklu bulunanların sadece %10 unu faşist MHP liler oluşturuyor. Bu da faşist generallerin, ikide bir "hem sağa, hem de sola karşıyız" demelerinin sadece bir palavra olduğu ve faşistleri sadece göstermelik olarak tutukladıklarının bir kanıtıdır.

Devamı 6. sayfada

FAŞİST CUNTA PROTESTO EDİLDİ

12 Eylül 1981 günü faşist cunta kan ve zulümle tam bir yılını doldurdu. Bu yüzden İsveç'teki kitle örgütleri, Kürdistan Dernekleri Federasyonu, Türkiye Anti-Faşist Komitesi (TA-FK), Türkiye Komite çatısı altında faşist cuntayı protesto yürüyüşü düzenlediler. Aynı gün faşist cuntayı protesto gecesi de düzenlendi.

Yukarıda isimleri yazılı örgütler birkaç ay öncesinden "12 Eylül Eylem Komitesi" ni oluşturarak geniş çapta bir hazırlık çalışmalarına başladılar. 10 binlerce İsveççe, Türkçe ve Kürtçe bildiriler dağıtıldı. Bütün şehir ve civarı afişlendi. Yine protesto yürüyüşü ve gecesinden bir hafta önce Stokholm'un merkezi bir yerinde bir hafta faşist cuntayı teşhir kampanyası yürütüldü. Aynı eylem Uppsala kentinde de sürdürüldü.

Büyük bir kitlenin katıldığı yürüyüş disiplinli bir şekilde başlayıp Türk Büyük Elçiliğine kadar sürdü. Yürüyüş boyu: Kahrolsun Faşist Cunta, Demokrasiyeye Evet Faşizme Hayır, Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Yargılamalara Son, Tutuklular serbest Bırakılsın, Kürt Halkına Özgürlük Sloganları atıldı.

Aynı sloganlar Türkiye Büyük Elçiliği önünde de atılıp, cuntayı lanetleyen bir konuşma yapılarak yürüyüş sona erdirildi.

Humlegorden'den başlayan protesto yürüyüşünde Sosyal Demokrat Parlamenter ve İsveç'in Avrupa Konseyi Temsilcisi Bayan Anitta Gradin faşist cuntayı ve yaptıklarını anlatıp, Türkiye'nin Avrupa Konseyinden atılmasına çalışacaklarını söyledi.

İsveç Sol Komünist Partisi (VPK) parlamenterleri Oswald Söderqvist de faşist cuntayı lanetleyerek kürt halkı üzerindeki baskıyı dile getirdi.

Eylem Komitesince dışta bırakılan "Apocular, bu kez düzenlenen protesto gecesine kitlesel bir katılımı engellemek amacıyla aynı tarihe rastlayan bir gece düzenlediler. Ellerinde başka bir olanakta bulunmadığından "Şıvan faktörü" nü kullanmaya kalkıştılar. Şıvan'ın müziğine kitlelerin gös terdiği ilgiyi, politik amaçlı protesto gecesine katılımı engellemek amacıyla kullandılar.

Bu hesapları da boşa çıktı. Kitlelerin siyasi mücadele tercihlerinin, kişisel faktörüne ve siyasal olmayan duygusal eylemlere dayanmadığı da görüldü. Daha önceleri düzenlenen Şıvan gecelerine bin kişi civarında olan katılım, bu kez sayı olarak yüz kişinin bile altına düştü. Özellikle Türkiye Kürdistanından katılım hemen hemen yok denecek kadar azdı.

Bu durum, genel olarak devrimci mücadele açısından önemli bir olaydır. Çünkü, kitlelerin yönelişlerinin siyasal tercihlerden öte, kişisel beyni, aile, aşiret, yöre, dostluk bağları, bireysel kahramanlıklara hayranlık ve ajitasyonlardan kaynaklandığı anlayışı bazı çevrelerde geçerliliğini hala korumaktaydı.

Köprülerin altından çok sular geçti. Kitleler her gün yeni politik bilinç eğilimi kazanmaktadır. Değişim kendini her alanda gösteriyor. Kalıcı olan politik tercih ve politik çalışmadır.

Kürt ve türk halkı, faşizme karşı mücadelenin ortak bir şekilde verilerek kazanılabileceğini bu somut eylemiyle bir kez daha göstermiştir.

Faşist cunta her iki halkın düşmanı olduğu için, ona karşı mücadele etmek her iki halkın görevidir. Bunda maccracıların yeri yoktur.

Türkiye ve Kürdistan Halklarına Dünya İlerici-Demokratik Kamuoyuna

12 Eylül 1980 öncesi, Türkiye'de ekonomik kriz alabildiğine derinleşmiş, sosyal bunalım had safhaya varmış, işçi sınıfı mücadelesi o güne kadar görülmemiş boyutlara ulaşmış, Türkiye Kürdistanında ulusal demokratik mücadele sınıfsal mücadelenin temelinde türk şöven burjuvazisinin sömürücü, baskıcı, zoraki asimilasyoncu zulmünü kökünden saracak düzeye yükselmişti. Türkiye Kürdistanında bir yandan kürt işbirlikçi egemen güçlerine karşı, bir yandan türk şöven burjuvazisine karşı ulusal ve sınıfsal mücadele gelişerek Türkiye ve Kürdistanı düzeyinde grevler, işgaller, direnişler, boykotlar birbirlerini izlerken birçok bölgeye faşist güçler giremez duruma gelmişti. Devlet içinde ve dışındaki birbirleriyle bütünlük içinde hareket eden faşist güçlere karşı, halk kitlelerinin hızla yükselen devrimci muhalefeti burjuva devlet otoritesini temelinden sarsmıştı.

Türkiye işbirlikçi tekelci burjuva düzeninden bahsederken, emperyalizmin dünyada ve Ortadoğu'da güttüğü artış gösteren saldırganlık politikası gözardı edilemez. Emperyalizmin Ortadoğu'da önemli bir kalesi olan Türkiye devletinin otoritesinin sarsılması, Afganistan mevzisini kaybetmesi, faşist-monarşist İran şahlığının yıkılması, bölgede emperyalizm için meydana gelen boşluk, ABD emperyalizmini büyük ölçüde telaşlandırmıştır.

Meydana gelmiş olan bu ekonomik, sosyal, siyasal ve konjüktürel durum karşısında ABD emperyalizmi ve Türkiye tekelci burjuvazisi "24 Ocak İstikrar Tedbirleri" ni hayata geçirerek, ekonomiyi istikrara kavuşturmak ve devlet otoritesini temelden sarsmış olan Kürdistan ve Türkiye devrimci mücadelesini yoketmek, devlet otoritesini faşist bir yapı üzerinde sağlamlaştırmak, faşist-monarşist İran rejiminin yıkılmasıyla Ortadoğu'da doğmuş olan emperyalist jandarma boşluğunu doldurtmak amacıyla 12 Eylül askeri faşist cuntasını tezgahlamışlardır.

Bir yılını doldurmuş olan faşist cunta, bu hedeflerine ulaşabilmiş midir?

Ekonominin "istikrara" kavuşturulması çabaları fiyaskoyle sonuçlanmıştır. Faşist cunta "24 Ocak İstikrar Tedbirleri" ni zor, zulüm ve baskıya dayanarak hayata geçirmeye çalışılmış, bu tedbirler doğrultusunda: Üretimi faşist baskı ve zorla artırmaya çalışmış, toplu sözleşmeleri ortadan kaldırarak, ücret artışlarını durdurmuş, getirmiş olduğu yeni vergi yasasıyla orta sermaye katmanlarıyla küçük esnaf ve zanaatkarları toplu halde iflasın eşiğine getirerek iç pazar tıkanıklığını hadsafhaya getirmiştir. Faşist baskıyla üretimin artırılması ve vergi yasası, sürekli zamlarla iç pazar tıkanıklığının hadsafhaya çıkartılması, bütün bunların yanında tatmin edici bir dış pazarın bulunamayışı, stokların akil almaz ölçüde artması, zaten açık olan arz ve talep dengesini -bir daha düzelmesi imkansız bir şekilde- bozmuş ve krizin derinliklerinin boyutları daha da artmıştır.

Bütün bu gelişmeler, işbirlikçi tekelci burjuvaziyle orta sermaye katmanları arasındaki çelişkiyi haddinden fazla derinleştirdiği gibi, tekelci burjuvazinin kendi arasındaki çelişkiyi de artırmıştır.

Ekonomik kriz derinleştikçe, Türkiye halklarının içine sürüklenmiş olduğu sosyal yaşam, toplumun daha fazla dayanamayacağı bir hal almaktadır. Hayat pahalılığının getirdiği yoksulluk, toplumun ezici bir kesimi için işkence düzeyine varmıştır. İşsizlik hadsafhaya yükselmiş, binlerce gecekondulu yıkılarak halk evsiz-barksız bırakılmıştır.

Siyasal bakımdan oluşturulmuş gibi gözükten "istikrar", son derece geçici ve zorakidir. Faşist diktatörlük siyasal "istikrarı" nı kurum sarsılmış olan devlet otoritesini yeniden, faşist yöntemlerle "tesis" edebilmek için devrimci mücadeleye azgınca saldırdı. Bütün siyasal partileri, başta DİSK ve TÖB-DEK olmak üzere demokratik kitle örgütlerini kapattı. Yüzlerce devrimciyi vatandaşlıktan çıkarttı, kanlı katliamlara girişti. Binin üzerinde devrimciyi idam ve müebbetle yargılıyor, kitle halinde tutuklamalar yapıyor, onlarca devrimciyi işkencelerde öldürdü, yüzbinden fazla devrimciyi cezaevlerine doldurdu, binlerce kişiye on yıllarca hapis cezası verdi, darağaçları kurdu, bugüne kadar sekiz devrimciyi idam etti, şöven bir kinle ve hınçla kürt halkının üstüne yürüyerek soykırımı yaptı ve yapmaya devam etmektedir. Akla gelen insanlık dışı ne kadar baskı ve zulüm varsa, istisnasız bir şekilde hepsini uyguladı ve uygulamaktadır.

ABD emperyalizminin, Ortadoğu'ya yönelik "Körfez Politikası" ile Türkiye'yi bölgedeki ilerici gelişmelere karşı bir sığınaç tahtası olarak kullanmak istediği, günümüzde artık kesinlik kazanmıştır.

Amerikan emperyalizminin, Arap ülkeleri arasına fitne sokarak Kamp-David komplosuyla gerici bloklar oluşturarak ilerici arap yönetimlerini tasfiye etmek manevralarını dik katle izlemek zorundayız. Emperyalizmin bölgedeki saldırı maşası İsrail Siyonistlerinin, mazlum Filistin halkına karşı hunharca eylemlere giriştiği, Lübnan'da sivil halka yönelik katliamların boyutlandığı bu dönemde, emperyalist-siyonist saldırıların arap ilerici güç ve yönetimlerine yönelik iç ve dış komploları ise, bölgedeki gelişmeleri daha da gerginleştirmektedir.

Emperyalizmin bölgemizdeki bu saldırı politikasına uygun düşen Türkiye'deki faşist diktatörlük, yeni görevler için "hazırol" da beklemektedir. Bölgedeki fiili müdahaleler için hazırlanan "çevik kuvvetler" ini Türkiye'de üstlenerek ya da "yararlanarak" bölgeye sokulması, bu hain

planın yeni gelişim halkalarıdır.

Kıbrıs'ın önemli bir kesimini işgal altında tutan türk tekelci burjuvazisi, bu uluslararası sorunu emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda çözmeye çalışarak, Kıbrıs'ı NATO için bir "Yüzen savaş gemisi" durumuna getirmek istemektedir. İçte gericiliği, dışta saldırganlığı geliştiren Türkiye'deki faşist yönetime karşı, bölgedeki tüm ilerici, barışsever güçlerin karşı durması bir zorunluluktur.

Doğmuş olan bu objektif durum, coğrafik bakımdan zaten kader birliği içinde bulunan Ortadoğu halklarını, siyasal planda da zorunlu bir kader birliği içerisine sokmuştur. Hiç şüphe yok ki, faşist İran şahının yıkılmasıyla doğan boşluğu doldurmayı üstlenmiş olan Türkiye işbirlikçi burjuvazisi de faşist İran şahının uğradığı akibete kaçınılmaz olarak uğrayacaktır. Bu nedenle bölgedeki tüm ilerici güçlerin karşılıklı dayanışma ve diyalog içinde bulunmaları bir zorunluluktur.

Bir yılını doldurmuş olan askeri faşist cunta, ekonomik, sosyal ve siyasal bakımdan Türkiye ve Kürdistan halklarına en ufak bir refah getirmemiş, ancak saymakla bitmeyecek -tarihin lanetle kaydedeceği- bolca kan, gözyaşı ve işkenceden başka...

Askeri faşist cunta, ne kadar çılgınca tavırlar içerisine girerse girsün, kaçınılmaz olan sonuna doğru hızla yaklaşmaktadır. Bunu hiçbir güç engelleyemez; Mevcut dünya konjüktüründen dolayı, kapitalist-emperyalist dünyanın içinde bulunmuş olan bulanımdan dolayı, sosyalist blokun emperyalist blok karşısında her gün kazanmakta olduğu yeni zaferlerden dolayı, dünya işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş güçlerinin her gün emperyalizmin bir mevzisi ve kalesini yerle bir ettiklerinden dolayı engelleyemez. Türkiye, Türkiye Kürdistanı ve diğer Ortadoğu halkları emperyalizme, siyonizme, gericiliğe ve faşizme karşı uyanık ve kararlı bir mücadele içinde oldukları için engellenemez.

BASKIYA, ZORBALIĞA KARŞI YİĞİTÇE DİRENEN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN EMEKÇİLERİ !

BARIŞTAN YANA OLAN DÜNYANIN İLERİCİ GÜÇLERİ !

12 Eylül faşist cuntası Türkiye halklarının devrimci mücadelesine büyük darbeler indirdi. Ama kesin yenilgiye uğratamadı. Düşman, geçici de olsa zafer sarhoşluğuyla halklarımızın devrimci mücadelesine saldırıya devam etmektedir. Fakat tüm baskı ve zorbalığa rağmen, halklarımızın devrimci demokratik mücadelesini ortadan kaldıramadı ve kaldıramayacak. Türkiye ve Kürdistan halkları bugünlerden dersler çıkararak, yarınlarına daha güçlü ve diri olarak girecek, zaferin er veya geç halklarımızın olacağını kanıtlayacaklardır.

Ancak bugün devrimci demokratik güçleri her zamankinden daha çok bekleyen acil sorun, bütün bu somut durumları göz önüne alarak Kürdistan ve Türkiye'deki tüm ilerici, demokrat, anti-faşist güçlerin kendi aralarında oluşturacakları güç ve eylem birliği ve giderek anti-faşist cephenin oluşturulması, faşist cuntanın kaçınılmaz sonunu daha da çabuklaştıracaktır.

- KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA !

- YAŞASIN ANTI-FAŞİST GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ !

ALA RIZGARİ

TKDP (KUK)

TKP (B)

Türkiye Kürdistan
Demokrat Partisi.

Türkiye Komünist
Partisi (Birlik)

TKSP

TKEP

Türkiye Kürdistanı
Sosyalist Partisi

Türkiye Komünist
Emek Partisi

12 EYLÜL FAŞİST DARBESİ VE TEKELLEŞME ZIRAV

12 Eylül faşist darbesinin üzerinden bir yıl geçti. Devlet terörünü alabildiğine arttıran cunta, faşizmi kurumsallaştırabilme için olağan üstü bir çaba içerisinde. Bunu tüm kamu kuruluşlarında ve hemen hemen bütün iş yerlerinde görüyoruz.

Yine bu bir yıl, tekelleşmenin yarattığı deprem altında kalmış orta ve küçük sanayinin feryatlarıyla dolu. Ve faşist cunta, tekelleşmenin önünde ki engelleri kaldırmak için yığınla ve yıldırım hızıyla toplu kararlar çıkarıyor ve uyguluyor.

Toplumun değişik kesimlerini derinden etkileyen tekelleşme olgusunun doğal sonuçları ise, bugün şöven küçük burjuva aydınlar arasında da bir hayli şaşkınlıklara yol açtı. Bu cunta hayranları, zikzaklı ekonomik tedbirler karşısında şaşkınlıklarını gizlemiyorlar. Örneğin Uçur Mumcu, dün bankere serbest faiz yarışı olanağı verenlerin, bugün neden bankere karşı tedbirler aldığını anlayamıyor. Ve Maliye Bakanlığı'nın "geç"tebliğini bir anlam veremiyor. "Sitem" ediyor.

Mumcu'nun anlamadığı, belki de anlamak istemediği bu zikzaklar, şüphesiz başka bir kesim içerisinde de yanlış yorumlamalara neden olacaktır. Şöyleki: Maliye Bakanlığı'nın, yani Cuntanın birikimciyi "düşündüğü" için bu tedbirleri almak zorunda kaldığı türünden. Aynı kanı Mumcu'da da vardır. Ve "geç" kalınmıştır.

Olaylara cuntayı savunup veya masum görmekle yaklaşanlar için başka bir sonuçta beklenemez. Ama bu zikzakları, kıyasıya süren tekelleşme savaşı içerisinde ele almak, bizim hem bu tedbirlerin nedenlerini anlamamıza, hende 24 Ocak Kararlarına sadık kaldıklarını belirten cuntayı daha kolay tanımaımıza yardımcı olacaktır. Tabi tanımak isteyene...

Yine bu yaklaşım, cunta içindeki çelişkilere bel bağlamak oportünizminde teşhir etmeye yardımcı olacaktır.

O halde biz, meselenin ekonomik kaynağına inmek zorundayız. Oradan tekelleşme sürecini ve olanları izlemeliyiz. Buna KASTELLİ AŞ. yönetim kurulu üyesi Yılmaz Karakoyumlu'nun çizeceği genel bir tabloyla başlayalım: "... 15 yıl önce 47 banka olan Türkiye'de bugün 38 büyük banka kalmıştır. Bunlardan sekizi ekonominin gidişini, para ve kredi politikalarını, mevduat ve kredileri saptar, belirler. Kısacası kesin bir tekelleşme vardır. Toplam mevduatın da yüzde 85 ini bunlar denetler. Üstelik, 27 banka da ticari mevduat tasarruf mevduatının çok üstündedir. Bu dünyanın hiç bir yerinde görülmemiş bir olgudur." (Diğer Tayanç, Cum. 4 Temmuz)

Bahsettiğimiz bugünkü tekelleşme olgusu büyük sarsıntılarla yukarıdaki tabloların yeniden değişmesi anlamındadır. Bu da faşist cuntanın kanatları altında büyük bir hızla oluyor. Sonuçları da doğal olarak aynı çabuklukta beraberinde yıkımlar getirerek...

Yıkım ve yoksullaşmanın en yaygın olduğu yer, şüphesiz sanayi kesimidir. Banka sermayesi ile bütünleşmeyen orta ve küçük sanayi bu enkazın altında kalmaktan kurtulamadılar. Bu kaçınılmaz sonun haberini bir sanayici Murtaza Çeliker önceden şöyle veriyor: "Yakında sanayi bakanımız sayın Kocatopçu'nun tavsiye ettiği şehitler ile, devlet bakanımız sayın Turgut Özal'ın ışık tuttuğu, batma yolundaki sanayi

mezarlığını hep birlikte gezeriz".

Gördüğümüz gibi bay Çeliker bu haberi Sanayi Bakanının tavsiyesi ve Turgut Özal'ın tuttuğu ışık altında veriyor. Nihayet çok geçmeden batan sanayilerin haberleri gazetelere yansdı: "Banka ve piyasaya 4 milyar lira borçlanarak, konkordato isteminde bulunan "kilimcilik şirketler grubu" na karşı alacaklıların harekete geçtiği saptandı." (Cum. 19 Eylül)

Sanayinin yıkıma uğraması tam da tekelleşme kuralları içerisinde işliyor. Güçlü bir banka ile birleşemediği müddetçe sanayici yıkıma uğramaktan kurtulamayacaktır. Özellikle tekellere için büyük bir atılım yaptığı günümüz Türkiye'sinde...

Şüphesiz tekelleşme döneminde banka sermayesiyle birleşmiş, daha doğrusu her hangi bir finans kapitalin bile garantisi yoktur. Tekelleşme, tekelleşmeyi doğurur. Bugün 10 tekel varsa yarın 5'e, daha sonra 1'e düşecektir. Bu dünyanın her yerinde böyle oluyor. TÜRKİYE'DE DE...

Tekellerin yarattığı işsizliği görüp cuntanın, tekeller açısından ne kadar da kaçınılmaz olduğunu anlamamak mümkün değil. Kısmi de olsa, demokratik bir ortam da bu sonuçların, başarılarına neler açabileceğini iyi biliyorlardı. Diyebiliriz ki bu bir iç savaş kaçınılmaz yapacaktı. Faşist cuntanın sayesinde milyonlarca insanı derinden etkileyen tekelleşmenin sonuçları, halkın gizli kını karşısında sürüp gidiyor. Cuntanın grevleri ve devrimci hareketi "susturması" bir yana, tekel dışı işletmeler bile dev Holding'lere karşı silahsızlandırıldılar.

Bu yüzden, cuntanın baskıları bu kadar yaygınlaştı. Gerek politik düzey, işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyi, gerek statükoyu bozacak bir gelişme içinde olan Kürdistan halkının ulusal demokratik mücadelesi bu baskıların böylesine yaygınlaştırılmasına neden oldu. Bir de buna, toplu tekel dışındaki her kesiminin yıkımında katarsak, tablo daha da açıklık kazanacaktır. Ve bu geniş anti-tekel tabanın cunta gibi faşist bir yönetim dışında, normal parlamenter yönetimle engellenmeside olanak dahilinde değildi. Çünkü, işçi sınıfının devrimci mücadelesi geniş yığınları saracaktı. Ve sonu nereye varacak bir iç savaş göze almak ise, tekelci sermaye için büyük bir macera olurdu.

Cunta, tam bir tekelci devletin almış olduğu önlemleri alıyor. Bunu iliklerine kadar hisseden sanayici Murtaza Çeliker şöyle izah ediyor: "...Piyasa da tıkanıklık: Bankaların aile ve Holding kontrol ve kullanımına terk edilmesinden, bankaların sanayi iştiraklerinin paraya olan sonsuz iştihalarından ve de DPT'nin teşvikleriyle imtiyazlı kılınmış tekellerin kontrol edilmemesinden kaynaklanıyor.

Bir yıllık uygulamada serbest faiz kararnameyi engellemiş, devlet bankaları ve Merkez Bankası suçlarına iştirak ettirilmiş, sade vatandaşın tasarrufu banka ve banker aracılığıyla Türkiye ekonomisine değil Holdinglere aktarılmıştır." (D.Tayanç, Cum. 8 Tem.)

İşte Mumcu gibilerin kafasının almadığı tedbirlerin kaynağında burada dır. Yani, piyasa bankerini üretkenler bizzat bankaların kendileridir. Başka işletmelere göz diken bankalar, elle rindeki kredi olanaklarını karşısında

kini yıkmak için kullanmak durumundadır. Kredi bulabilmek için banker aramak zorunda kalan sanayicileri anlamak için MEBAN Genel Müdürü Mehmet Gün Çalika'nın sözlerine gözetmek yerinde olur: "Bankalar kredi verebilmek için sağlıklı güçlü kuruluşlara kendileri baş vurup birlikte iş yapmak istediklerini belirtirken, başka müesseseler kredi istediğinden (kusura bakmayın) diyebiliyorlar."

"Bugün yüksek maliyetle, faizle para alanlar, şirketlerini 2 ay, 5 ay, 1 yıl daha korumaya, satışların belki a çıkacağı umuduna yöneliktir. Bir insan nasıl nefes almak durumundaysa, bunlarda ne pahasına olursa olsun yüksek faizle kredi alıp soluklanmaya çalışıyorlar."

Pazar tıkanıklığı kısa bir müddet içinde bu sanayicilerin nefesini kesti. Bugün bunlar ellerindeki mal stokları ile beraber güçlü tekellere tek tek teslim oluyorlar.

Maliye Bakanlığı'nın son tebliği de bu istikamettedir. Yani, sanayiye bankalara teslim etmek ve tekelleşmeyi hızlandırmaya yöneliktir.

Ekonomide zikzak çizmek, özellikle birbirini yıkan tekeller savaşında olağan bir şeydir. Bunu anlamak için sanırım Yapı ve Kredi Bankası Genel Müdürü Halit Soydam'ın şu açık sözlerine bakmak yeter: "1 Temmuz bankacılığı, türk bankalarının çağdaşlaşma dönemiyle eş anlamlıdır. Bu çağdaşlaşmaya uyabilenler ayakta kalacak, uyamayanlar yıkılacaktır."

MEBAN Genel Müdürü Gün Çalika'da aynı açıklıkla: "Biz durmadan şu kuruluş batarsa ne olur diye soruyoruz... Biz gerçekten Türkiye'de şu anda varolan sınıai, ticari, finansal tüm kuruluşların ilelebet ayakta durmalarını istiyormuyuz."

Maliye Bakanlığı'nın son tebliği yukarıdaki arzuların bir yansımasıdır. Bankalar sadece bankaların "al" dediği bir tedbiri almıştır. Hende Mumcu gibilerin aklını durduracak bir şekilde

Evet, türk tekelci burjuvazisi tekelleşme sürecinde yeni bir sıçrama yapıyor. Cuntayı bu engelleri ortadan kaldırmak için iktidara getirdi. Maliye Bakanına sitem etmek, cuntadan hatayı düzeltmelerini beklemenin yeri var mı?

Devrimciler için asla !

Tekelleşmenin yarattığı yıkım büyüyor. Bu da devrimci güçlerin kucaklayacağı geniş yığınlar potansiyelini büyütüyor. Cunta devrimcilere saldırıkça tecrit olacaktır. Gelecek, halk kitlelerini devrimci saflara getirecektir. Bu bize yeter.

**KAHROLSUN
FAŞİST CUNTA**

DEMOKRASİYE DÖNÜŞ BİR YALANDIR !

DİLAWER

12 Eylül 1980 de iktidarı silah zoruyla gaspeden askeri cunta, bir yılını doldurdu. Bu bir yıl içinde, "anarşi ve terör" ü önleme demagojisiyle baskı, zulüm ve katliama dayalı DEVLET TERÖRÜ geçerli hale geldi. Bu yolla, mevcut toplumsal muhalefet -şimdilik- sindirildi. Ancak askeri cunta, sadece bununla yetinmiyor. O bir yandan da "demokrasiye dönüş için gerekli yasal düzenlemeler" adı altında faşizmi, sürekli kılmaya ve sistemli bir biçimde KURUMLAŞTIRMAYA çalışmaktadır.

Cuntanın uyguladığı devlet terörü, tüm çabalara rağmen gözlerden gizleniyor. Ancak, rejimin sürekli kılınması ve bu yoldaki kurumlaşma, "demokrasiye dönüş" yalanlarıyla iç ve dış bir çok çevrelerin gözlerinden saklanabiliyor. Cuntaya asıl güç katan unsurlardan biri de, özellikle bu yan, bu dolaylı iç ve dış destek oluyor.

DEMOKRASİYE DÖNÜŞ BİR YALANDIR

Demokrasiye dönüş adı altında cunta tarafından yapılan tüm açıklamalar, birer palavradan başka birşey değildir. Çünkü cuntanın geliş nedeni ve gerçek amacı buna elverişli değildir. Cunta, daha yola çıkarken ve hazırlanıp planlanırken, demokratik bir düzen kurmak ve yerleştirmek için oluşturulmamış -tır. Aksine, daha önce varolan bir kısım nisbi demokratik hakları ve kurumları ortadan kaldırmak için ve açık şiddete dayanan totaliter bir rejim kurmak amacıyla hazırlanmıştır.

Cunta öncesi iktidar, varolan hakları ortadan kaldırmayı ve kitleleri susturmayı amaçlayan, fakat bu gücü tam olarak kendisinde bulamayan bir iktidardır. Bu iktidar, bu amaçlanmış olduğu baskı rejimini gerçekleştirmeye çalıştığı için devrilmemiştir. Yani anti-demokratik olduğu için değil, aksine bu baskı rejimini gerçekleştirmekte aceze düştüğü için alaşağı edilmiştir. Bu bakımdan, cuntanın geliş amacı, gerçekleştirilemeyen bu baskı rejimini gerçekleştirmektir.

Bilindiği gibi, 12 Eylül öncesi Türkiye tekelci burjuvazisi "tarihinin en büyük bunalımına" düşmüştü. Artık eskisi gibi ve eski yöntemlerle iktidarını sürdüremez olmuştur. Ülke, içinde bulunduğu ağır ekonomik bunalımdan dolayı, burjuvazi için tehlikeli olabilecek, büyük çalkantılara açık hale gelmişti. Kendi yarattığı faşist terör, bir frankeştayn gibi tehlike halini almıştı. Çünkü faşist terör, karşısında sinmeyen, direnen ve gittikçe gelişip kitleselleşen anti-faşist güçler bulmuştu. Gelişmeler, ileride bu güçleri -yaratılan bu faşist teröre karşı- birleşerek çok daha değişik kaplarda "yakın tehlikeler" oluşturabilecek aşamaya getiriyordu.

Aynı zamanda Ortadoğu'da da önemli gelişmeler oluyordu. Komşu ülke İran, emperyalizmin jandarması olmaktan çıkıp anti-Amerikancı kaynaklı bir kazan halini almıştı. İran Kürdistanında geniş bir bölge kürt ihtilalcilerinin idari, siyasi ve askeri kontrolüne geçmişti. Türkiye Kürdistanında da ulusal-demokratik güçler, ciddi başarılar kazanmaya başlamıştı. Böylece NATO'nun tek Ortadoğu'lu üyesi Türkiye, bir "iç savaş" ın eşiğine gelmiş ve neredeyse "elden gidiyordu".

Türkiye tekelci burjuvazisi, bu ekonomik ve siyasi bunalımını varolan yollarla gideremiyordu. Yeni çıkış

yolları lazımdı. Alınan "24 Ocak Ekonomik İstikrar Tedbirleri Paketi" ve yarı askerileştirilmiş yönetimle tüm uğraşlara rağmen istenilen yasalar çıkmıyor, yarı askeri yönetim "huzur ve sükun" u sağlayamıyordu. Uygulamaya konulan "ekonomik tedbirler paketi" gerekli olan siyasi biçimlenme oluşturulamadığından, bir "paket" olmaya mahkum hale gelmişti.

Parlamentarizm örtüyle kaplanmış yarı askeri-faşist bir rejim sağlanamayınca, doğrudan askeri-faşist bir yönetim hazırlanarak gerçekleştirildi.

Böylece generaller yola çıkarılırken, demokrasiye giden bir trene değil, aksi yöne giden, demokrasiyi redde, baskı, zulüm ve kan rejimi olan faşizm trenine bindirilmişlerdi. Bu tren, bu istikamette ve bu bir yılında bir hayli de başarılı yol katetmiş bulunmaktadır.

12 Eylül sabahı uyanan, bir zamanlar adları solcuya bile çıkmış Türkiye demokratları -ki, demokratlıkları bir yana, hatta liberallikleri dahi tartışılabilir- demokrasiye dönmek için yola çıkan "kahraman türk ordusu" nu, Atatürk aşkıyla ve sevinç göz yaşlarıyla karşılıyorlardı. Hala tükenmeyen bir umut ve sabırla generaller treninin demokrasi durağına varması için el sallamakta ve arkasından selamet duaları etmektedirler.

Askeri cuntanın bir yıl içinde getirmiş olduğu "yasal düzenlemeler", aslında bu çevrelerdeki umudun en küçük kırıntılarını dahi silip süpürecek cinstendir. Bundan da öte, ileride dahi demokrasiye dönüşün düşünülmediğini açık-seçik belirten bir sistemin ana hatları çizilmektedir.

DEMOKRASİ

Demokrasi, yani burjuva demokrasisi, hiçbir zaman mutlak olarak gerçekleştirilmeyen, özellikle çağımızda sınıf mücadelesi kendi iktidarı için bir "yakın tehlike" olmadığı zaman genişleyen; ciddi bir tehlike olduğu zamanlarda da daralan, hak ve özgürlükler ve bunların güvencelerini oluşturan kurumlardan meydana gelen bir sistemdir.

En gelişmiş biçimiyle demokrasi, günümüzde burjuva ideologlarının, plüralist demokrasi, yani çoğulcu demokrasi dedikleri bir devlet biçimidir. Ki, 1961 Anayasasıyla -nisbi olarak- Türkiye'de gerçekleştirilmeye çalışılıyordu.

Bu sistem en başta, insanın temel hak ve özgürlüklerini en geniş anlamıyla kurallara bağlayan bir anayasayı gerektirir. Bu anayasaya göre biçimlenen serbest seçimlerle oluşmuş ve yasama görevini yerine getiren bir parlamento olmalıdır. Bu parlamento tarafından veya doğrudan halk tarafından seçilmiş bir yürütme organı ile tamamen bağımsız ve tarafsız olarak çalışacak olan yargı gücünden, yani mahkemelerden oluşur.

Yine kişilerin hak ve özgürlüklerini devlete karşı koruyan ve denetleyen anayasal kurumları da -anayasa mahkemesi, yargıtay, danıştay gibi- gerektirir.

Ayrıca, toplum içindeki her türlü sosyal sınıf, katman ve grupların ekonomik, demokratik ve siyasal örgütlerinin de varlığı şarttır. Zaten bu özelliğinden dolayıdır ki, çoğulcu demokrasi diye adlandırılmaktadır.

ÇIKAN YASALAR

Askeri cunta, iktidara gelir gelmez demokrasinin tüm temel kurum ve kurallarını bir çırpıda ortadan kaldırmakla işe başladı. Parlamento feshedildi. Anayasa iptal edildi. Siyasi partiler, sendikalar, dernekler-tabii dernek ve sendika sayılanlar- tamamen faaliyetten alıkonuldu. Seçimle gelmiş yerel yönetimler bir kararla ortadan kaldırıldı. Yasama ve yürütme doğrudan doğruya, yargı ise dolaylı olarak beş kişilik generaller çetesinin elinde toplandı. Böylece demokrasi, bir biçim olarak dahi bırakılmayarak ortadan kaldırıldı.

12 Eylül günü demokrasi, öz ve biçim olarak tamamen son bulurken: generaller çetesinin başı, "gerekli yasal düzenlemeler yapılarak makul bir süre içinde demokrasiye döneceği" vaadinde bulunuyordu.

Bu geçen bir yıl içinde, ortalama olarak üç günde iki yasa (!) çıkarıldı. Böylece "gerekli yasal düzenlemelerin" büyük bir bölümü tamamlanmış bulunmaktadır. Şimdi bu "yasal düzenlemelere" bakarak demokrasi mavalını açıklamaya çalışalım.

İlk elde sıkıyönetim yasası değiştirildi. En katı polis devletinde dahi biraz bulunabilen kişi hak ve özgürlüklerinin zerresi dahi bırakılmadı. Gözaltına alma süresi ilk önce 30 daha sonra 90 güne çıkartıldı. (x)

Sıkıyönetim görevlileri, gece-gündüz demeden her zaman, her hal ve şartta, kişilerin evlerini, işyerlerini ve üstlerini arayabileceklerdir. Bu görevliler -yani polis ve askerler- kuşku duydukları herkese karşı hedef göstererek silah kullanma yetkisiyle donatıldılar. Yine bu görevliler, görevleri esnasında başka bir suç işlerlerse, haklarında da bir soruşturma açılırsa, bu soruşturma sonucuna kadar bu kişiler tutuklanamayacaklardır.

Sıkıyönetim mahkemelerince verilecek 3 yıla kadar cezalar temyiz edilmeden kesinleşecektir. Ancak komutan verilen bu cezayı az bulursa, sanığın aleyhine temyiz edebilecektir. 5 yıla kadar cezaları tek hakim verecek. Askeri mahkemelerde sanık ve avukatları pışmış aşa su katmasınlar diye savunma hazırlamaları için ancak ve en çok 15 gün mehil alabilecekler.

Sıkıyönetim komutanları diledikleri gazeteyi sansür edebilecek, toplatabilecek ve kapattırabilecek. İsterse bunlarla da yetinmeyip, gazeteyi basan matbaayı da kapatabilecek ve hatta el koyabilecektir.

Kamukuruşlarının her kademesinde çalışan personelden, sıkıyönetim komutanlığına gerek görülen herhangi birisinin veya birilerinin, derhal ve hiçbir gerekçe gösterilmeksizin işine son verilebilecektir.

Bütün bu sayılan hükümlerden de öte, sıkıyönetim komutanları ve yardımcılarını, görev bölgelerinde yapılmış her türlü eylem ve işlemlerden dolayı, yine her türlü cezai, hukuki ve mali bakımdan sorumsuz olacaklardır.

Daha sonra çıkarılan bir yasayla, yani beş kişilik cuntanın karaküşü kararıyla, geçici bir anayasa ilan edildi. Böyle bir anayasayaşimdiye kadar yapılmış askeri müdahale, darbe ve cuntaların hiçbirinde rastlamak mümkün değildir. Daha doğrusu hiçbirinin-yani şeytanların bile- aklına gelmeyecek kadar ustaca ve kurnazca ve o ka-

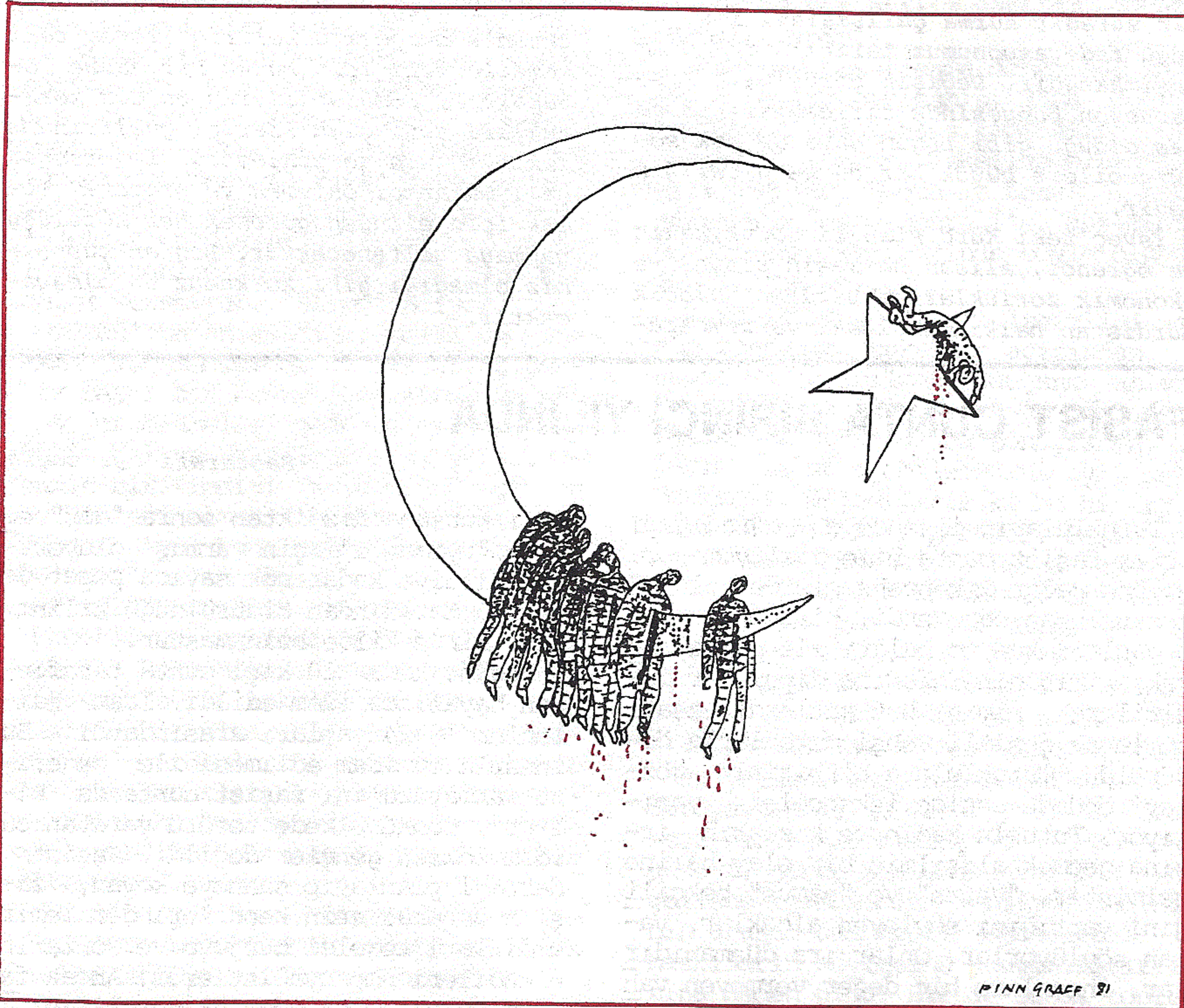
dar da aldatıcı ve alçakça hazırlanmış bir anayasadır.

Daha önce yürürlükten kaldırılan 1961 anayasası, tekrar yürürlüğe konuluyor; fakat o anayasadaki parlamento yetkisi cuntaya ve devlet başkanlığı yetkisi de cuntanın başına devrediliyor. Asıl önemli olan ve şimdideki görülmüş olan yan ise şöyle: Cuntanın çıkarmış olduğu ve bundan sonra çıkaracağı yasalar, bu anayasaya uygun değilse, anayasa bu yasalara uyarak kendiliğinden değişmiş olacaktır. Şayet bu kararları anayasa ile bağlantılı olmayacak kadar üst düzeyde değilse ve bu kararda yürürlükteki bir yasaya aykırı ise, o zaman da bu yasa kendiliğinden, çıkarılan karara uyarak değişecektir.

du. Yargının fiilen yitirilmiş olan bağımsızlığı, böylece hukuken de tamamlanmış oldu.

Ayrıca, yasama ve yürütme üzerindeki yargı denetimine de son verildi. Anayasaya konulan bir hükme göre, çıkmış ve çıkacak yasaların anayasaya aykırılığı ileri sürülemez. Verilen kararların aleyhine de danıştaya gidilemez, yürütmenin durdurulması ve iptal istenemez.

Çıkarılan başka bir yasa ile de devlet başkanına bağlı olarak bir "Yüksek Denetleme Kurulu" oluşturuldu. Bu kurul aracılığıyla devlet başkanı (cuntanın başı) tüm devlet kuruluşlarını, KİT'leri, partileri, sendikaları, dernekleri ve benzeri kuruluşları denetleyecektir.

Çıkarılan bu "Açık Bono" misali geçici anayasa, cuntanın getirmek istediği düzenin hukuki biçimini, anlayışını ve felsefesini açıkça ortaya koyuyordur.

En ilkel bir yönetim dahi, kendi koyduğu kurallara uyar veya uymak zorunda olduğunu belirtir. Generaller çetesi ise, açıkça kendi koyduğu kurallara uymayacağını, peşin olarak, önceden ilan etmektedir. Hangi kararı alırlarsa, o karar artık bir anayasa hükmüdür. Şayet anayasaya aykırı ise, anayasa otomatik olarak değişmiş olacaktır ve o karar, anayasa hükmü sayılacaktır.

Böylece anayasa fiilen yoktur. Generaller çetesi o gün toplanıp ne karar alacaklarsa, anayasa, o gün onların isteklerine ve keyiflerine göre varacakları kararlarıdır. Faşist cunta bu anayasası ile, dünya siyasal hukuk literatürüne "hergün otomatik değişebilen anayasa" modelini armağan etmiş bulunmaktadır. Belki Yaşar Kemal'le birlikte "Nobel" ödülünü bile kazanabilirler...

Yargının bağımsızlığı da ustaca ortadan kaldırıldı. Daha önce varolan ve yargı bağımsızlığının temel dayanağı olarak gösterilen "Yüksek Hakimler Kurulu", bir kararla lağvedildi. Yerine, üyeleri cuntanın başı tarafından atanan, başkanlığını da Adalet Bakanının yapacağı yeni bir kurul oluşturul-

üniversiteler yasa tasarısı ile de üniversite özerkliği ve bilim özgürlüğü -ki önceden vardysa- tamamen ortadan kaldırılıyor. Üniversiteler endirekt olarak cuntanın başına bağlanıyor.

KÜRDİSTAN İÇİN ÖZEL YASA

Hele, tasarı olarak hazırlanmış bulunan ve yakında -Kurucu Meclis toplanmadan önce- çıkarılmış olacak "Olağanüstü Hal Yasası" ise, dönülecek olan "demokrasi" nin ne kadar korkunç bir vahşet düzeni olacağını açıkça ortaya koymaktadır.

Bu yasa, özel olarak Kürdistan için hazırlanmıştır. Hem de, Kürdistan'ın geçmişteki başkaldırma ve direnmelelerinden kazanılan zengin deneyimlerinin ışığında. "Muhtemel" (!) bir Kürdistan özgürlük mücadelesine karşı önceden uygulanmak üzere...

Bu yasaya göre, bir bölge halkı, mevzii olarak veya bölge bütünü itibarıyla, kitlesel planda, ekonomik, ticari, ulaşım, haberleşme, sağlık gibi her yönden tecrit edilebilecektir. Bölge komutanı gerek gördüğünde, bölge halkı, kısmen veya tamamen başka bir bölgeye kitlesel olarak sürgün edilebilecektir. (Geçmişteki Kürt ve Ermeni təcir ve sürgünlerini hatırlayınız!...)

Bölge komutanlığı veya valilikçe bu bölgelerdeki özel kişilere ait taşı-

nır ve taşınmaz her mal, el konularak zorla alınabilecektir.

Tamamen kıta subaylarından oluşturulacak askeri mahkemeler, kurşuna dizme ve benzeri ölüm cezaları dahil, süratle ceza verebilecek. Bu mahkemelerin kararları hemen derhal veya bölge kamutanının onayıyla kesinleşip infaz edilebilecektir.

Ayrıca bu yasaya özel bir hüküm de konulmuştur. Bu hükme göre, olağanüstü hal ilan edilen bölgede -yani Kürdistan'da- görevlilerce işlenecek her türlü suç, eylem ve işlemlerden dolayı, bunlar hakkında hiçbir kovuşturma ve soruşturma açılmayacaktır. Bu bölge gelerde yetkilendirilen görevliler tamamen sorumsuz olacaklardır.

Bu yeni yasa, geçmişte Kürdistan'da en kanlı ve kahredici biçimde uygulanan ünlü "TAKRİR-I SÜKÜN" yasası ve "İSTİKLAL MAHKEMELERİ" nin yeniden yürürlüğe konulmasıdır. Yanlız daha Atatürkçü bir anlayışla ve "öztürkçe" hâzırlanmıştır. Ayrıca, düşünülen jenositler için "Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak" ta amaçlandığından, gelişen çağdaş teknolojik verilerden de yararlanılacağı öngörülmüştür.

Ancak, bu yeni "KÜRDİSTAN YASASI" eski örnekten daha Atatürkçü olduğu için, daha demokratik bir yasadır. Çünkü, Atatürk döneminde önce katliam ve sürgün yapılıyor, sonra af yasası çıkarılıyordu. Şimdi ise, önce yasa çıkarılıyor, sonra katliam ve sürgün yapılacaktır...

İşte dönülmesi düşünülen ve umutlarını hala yitirmeyenleri bekleyen demokrasinin temel ve "gerekli yasal düzenlemeler" i... Bir de geriye kalan yasaları çıkaracak olan "Kurucu Meclis" e bakmakta yarar var.

KURUCU MECLİS Mİ? KURU NECİS Mİ ?

Cuntanın, "Demokrasiye dönüş"ün en önemli adımı olarak ilan ettiği, içte ve dışta merakla -belki de hasretle- bekleyenler de düşünülerek, hemen oluşturulmaya çalışılan Kurucu Meclis'in nasıl olacağı artık belli olmuştur.

Bu meclis, birisi MGK, diğeri ise adına "Danışma Meclisi" denilen iki kuruldur oluşacaktır. MGK, bilindiği gibi beş kişilik generaller çetesinden oluşmaktadır. Danışma Meclisi ise generaller çetesinin tayin edeceği 160 kişilik sadık uşaklarından oluşacaktır.

Bu 160 kişilik "Danışma Meclisi" nin seçimi, "Tek şef-tek parti" döneminin tayinle seçim sisteminde de geri bir usülle yapılacaktır. Çünkü o dönemde, adaylar Atatürkün rakı sofrasında belirlenir, CHP genel merkezince listeleri hazırlanır ve illerde de parti delegelerinden oluşan seçmenler, bu rakipsiz adayları seçerlerdi. Bu yolla seçimi kazananlar daha sonra TBMM'ni dolduruyorlardı. Halbuki bu danışma meclisinin 40 üyesi, doğrudan cunta tarafından seçilip tayin edilecektir. Geriye kalan 120 kişi ise -valiler tarafından seçilerek aday gösterilen her üç kişiden birisi- yine cunta tarafından seçilerek tayin edilecektir.

Yani 40 kişiyi cunta tayin edecek, 120 kişiyi ise cunta önce seçecek sonra tayin edecek. Tıpkı Demirel'e izafe olunan fıkra gibi: "Yazın biz Bulgaristan'dan elektrik alacağız. Kışın ise onlar bize verecek..."

Tayin edilen ve galiba çoğunu emekli subayların ve dört-dörtlük Atatürkçülerin oluşturacağı bu meclisin, tüm bu aşağılık durumuna rağmen, kendisinin herhangi bir yetki ve garantisi olmayacaktır.

İSVEÇ'TE KÜRDİSTAN DERNEKLERİ FEDERASYONU KURULDU

1 yıla yakın çalışmaların sonucunda İsveç'teki Kürdistan'lı dernekler 5 Mayıs 1981 tarihinde bir federasyon oluşturdular. Değişik siyasi görüşleri çatısı altında barındırabilen federasyon bundan böyle kürt göçmenlerinin İsveç'teki tek temsilcisi ve onların ortak sesi olma gibi tarihi bir görev yürütecektir.

Bugün İsveç'te Kürdistan'ın her dört parçasından gelmiş yaklaşık 4000 kürt yaşıyor. Doğal olarak onların bu yeni ülkede karşılaştıkları ve çözülmesi gerekli önemli sorunları var. Örneğin çocuklarımız anadili eğitimi gibi çok önemli bir sorun İsveç hükümetinin tanıdığı bazı imkanlara rağmen çözülmemiştir. Hala çocuklarımızın çok büyük bir kısmı kendisine yabancı olan (arapça, türkçe, farsça) bir dili anadiliymiş gibi öğrenmek zorunda kalıyor. Bunun sonucuda çocuklarımız hiçbir dili tam öğrenemiyor ve bir kimlik, kişilik kazanamıyor. Ayrıca İsveç kanunları anadili derken çocuğun evde konuştuğu dili kastedip ve bu dili zorunlu saymış olmasına rağmen, çocuklarımıza türkçe, farsça veya arapçanın anadili gibi öğretilmesi tüm demokratik pedagoji ve eğitim kurallarının çiğnenmesi anlamına geliyor.

Bugün anadili eğitimini doğru bir şekilde kullanan bir kısım kürt çocukları vardır. Ama hem eğitim bir plan ve programdan yoksundur, hem de eğitimci ve kitap sorunlarımız çözülmemiştir. Bunun için tüm kürt entellektüellerine de büyük görevler düşüyor. Bir halk olarak ortak bir sorumluluk duymak zorundayız.

Şüphesiz sorunlarımız bununla sınırlı değildir. Kadınlar, gençler ve öğrencilerinde önemli sorunları çözülmemiş ve hatta çözümü için önemli bir girişim yapılmamıştır.

Bütün bu sayılanlar halkımızın ulusal demokratik mücadelesinin birer parçalarıdır. Federasyon hem bu pratik görevleri üstlenecek hem de halkımızın özgürlük mücadelesini İsveç kamuoyuna daha etkin ve doğru bir şekilde yansıtmak için çalışacaktır. Federasyonun kuruluş çalışmalarını gerek resmi merciler, gerekse siyasi ve demokratik kuruluşlar yakından izlediler. Federasyonun kuruluş haberini ve ren büyük tirajlı gazete de oldu.

Federasyon çalışmalarını hızlandırdığı oranda politik ve ekonomik destek görecektir. Daha şimdiden Göçmenler Bürosu, Milli Eğitim Müdürlüğü, Sosyal Kurumlar vs. gibi resmi merciler federasyonla geniş bir toplantı düzenleyerek sorunlarını ve isteklerini dinlediler. Bu çalışmalar tek tek mercilerle de sürdürülecektir.

Görevlerimiz çoktur. Ama mutlaka üstesinden gelmeliyiz. Federasyonlaşma halkımıza güç ve moral kaynağı olduğu gibi sömürgecilerinde korkulu rüyaları arasına girmiştir. Federasyonun kuruluş bildirisinde bu şöyle özetlenmiştir :

.....

"Öteden beri, ilerici-yurtsever Kürdistan'lıların İsveç'teki çalışmalarını sömürgecileri rahatsız etmekteydi. Bu rahatsızlıklarını çekinmeden dile getiren sömürgeciler, İsveç'teki çabalarımızı izlemek için MİT, Türk elçiliği ve Irak elçiliğini harekete geçirmiş durumdadır. Son günlerde Türkiye'deki burjuva basınında sözü çok

edilen İsveç'teki Kürtlerin çalışmaları MİT'in özel muhabirleri tarafından kaleme alınmıştır. MİT'in her zaman bilinçli izlediği politikası gereği bütün grupların çalışmaları birbirine karıştırılarak yanlış ve karmaşık bilgilerle kamuoyunu aldatmak vb. yöntemlerle kafalar bulandırıldı.

MİT, burjuva basını ve onların efendileri olan sömürgeci-faşist cuntanın korkusu Kürdistan halkının her geçen gün güncellenen ulusal ve demokratik mücadelesidir.

İsveç Kürdistan dernekleri federasyonu işte böyle bir dönemde kurulmaktadır. İsveç'teki Kürdistan'lı ilerici-yurtsever derneklerin 1 yıla yakın bir süredir kurma çalışmalarını yürüttüğü federasyonumuz tarihi bir anlam taşımaktadır. Değişik görüşlerin federasyon bünyesinde birleşmesi her zaman olduğu gibi bugün daha da çok sömürgecilere büyük bir darbe niteliğindedir.

İsveç'teki Kürdistan'lı çocuk, kadın ve öğrenci, çalışan herkesin sosyal ve ekonomik zorluklarına yardımcı olacak Kürdistan halkının ulusal ve demokra-

tik mücadelesinin sesini dış kamuoyuna duyuracak olan federasyonumuz önemli görevlerle karşı karşıyadır. Sömürgeci ülkelerce asimilasyona tabi tutulan Kürt çocuklarının İsveç'te kürtçe eğitimi için çalışacak olan federasyonumuz, bu görevleri en iyi bir şekilde başarabilmek için bütün ilerici ve yurtsever Kürdistan'lılara gereksinim duyacaktır. İster derneklerde çalışan, isterse hiçbir derneğe üye durumunda olmayan bütün herkesin federasyonun çalışmalarını gönülden destekleyeceklerine inanıyoruz."

.....

"Sağlam bir federasyonun oluşturulması her şeyden önce halkımızı tutsak tutan sömürgeci ülkelerin İsveç'teki temsilcileri için büyük bir darbe olacaktır. Sömürgecilerin en çok korktukları şey, olan ilerici güçlerin birlikteliğinin gerçekleştiği federasyon çalışmalarını önlemek ve provake etmek için elinden gelecek her kötülüğü yapmaya yeltenecektir. Bundan şüphemiz olmadığı gibi korkumuz da olmayacaktır.

FAŞİST CUNTA BİRİNCİ YILINDA

Baştarafı bş. sayfa

Tutukluların işkenceye uğradığını artık faşist cunta bile gizliyemiyor. Bugüne kadar işkencehanelerde 100 ü aşkın insan can verdi. Kimisinin iç organları kum torbaları ile parçalanarak, kimisinin kafasına dipçikler indirilerek, kimisi üst katlardan aşağı atılarak çeşitli vahşi metodlarla öldürüldü. Tutuklulara birbirinin gözleri önünde canice işkenceler yapılıyor. Tutuklu kadın ve kızların ırzına geçmek alışılmış bir olay haline gelmiştir. "Vatan" ve "namus" bekçiliğini yaptığını söyleyen alçaklar, yalan söylüyorlar. Onlar ırz düşmanıdır. İnsanlara hiç değer vermeyen vahşi canavarlardır.

Zindanların dışında da kitlesel işkenceler at başı gidiyor. Kürdistan'da yapılan kitlesel işkenceleri, komando zulmünü duymayan kalmadı. Bu yıllarda sömürgeci güçlerin halkımızı sindirmek için giriştikleri alçaklıkların bir yanı... Ne varki bu kitlesel işkenceler bugün Kürdistan'da katmer katmer artmıştır. Silah arama, terörist arama, kaçakçı arama, eşkiya arama bahaneleri ile köylüler -kadın erkek farkı gözetmeksizin- meydanlara toplatılıyor ve akıl almaz işkencelere uğruyorlar.

Faşist cunta kitlesel işkencelerin yanında, kitlesel katliamlara girişmekten de geri kalmıyor. Bugüne kadar 500 ü aşkın insan bu şekilde öldürülmüştür. Nasıl olsa basın ve yayın kedi emirlerinde. Olayları, kendilerini haklı çıkartmak için istedikleri biçimde yansıtıyorlar. "Falan yerde güvenlik kuvvetleri ve teröristler arasında çatışma çıktı: 10 terörist öldürüldü. Filan yerde teröristler güvenlik kuvvetlerine ateş açtılar: 8 terörist öldürüldü, 2 terörist sağ yakalandı" şeklindeki başlıklar altında halkı kandırmaya çalışıyorlar. Ne varki hep "teröristler" ateş açıyor, fakat bir türlü bir erin burnu bile kanamıyor. Çünkü faşist çeteler, devrimci insanları gördükleri yerlerde kurşuna diziliyorlar. Yada yakaladıkları

rını kurşuna dizdikten sonra "dur" emrine "uymadığı" için vurmuş oluyorlar. Şimdiye kadar çok sayıda ceset de "kimin tarafından öldürüldüğü bilinmeyen" bir şekilde bulunmuştur.

Bugüne kadar 10 kişi cunta tarafından hayasızca idam edildi. İdam edilenler 16-24 yaşları arasındaydı. Bu insanların idam edilmesi ile hedefine varmayacağını faşist cunta da biliyor. Çünkü ülkede terörü yaratan bu idam edilen gençler değildi. Faşist darbeyi planlayıp sahneye koyan, faşist generallerin kendilerinden emir aldıkları tekelci burjuva ve onların efendileri emperyalistlerdi. Ancak faşist cunta halka gözdağı verebilmek için insanları idam ediyor. Bu arada "tarafsız" görünmek için iki faşisti de idam etti. Tutuklular arasında idamla yargılananların sayısı ise 3000 e ulaşmış durumdadır.

12 Eylül öncesi ile sonrasını karşılaştıracak olursak şöyle bir neticeye varırız. Demirel hükümetinin amaçladığı, fakat parlamenter matamatiğin engel olduğu ekonomik politika, faşist cunta tarafından gerçekleştirildi. Faşist MHP'nin amaçladığı fakat demokratik güçlerin engel olduğu, tekelcilerin özlemi olan faşist düzen bu kez faşist cunta eliyle kurulmaya çalışılıyor. Bugüne kadar tüm cumhuriyet hükümetlerinin yokedemediği Kürdistan ulusal demokratik mücadelesini, faşist cunta yoketmek istiyor. 12 Eylül öncesi hükümetleri, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını elinden almayı başaramamıştı. Bunu şimdilik faşist cunta gerçekleştirdi. Fakat ne kadar sürebilir, bunu zaman gösterecektir. Demokratik güçleri sindirmek amacı ile, MHP, MİT ve Kontr-Gerrilla tarafından yürütülen 12 Eylül öncesi terör şimdi devlet terörü şeklinde aynı amaç için sürdürülmekte.

Faşist güçler ile demokratik güçler arasındaki savaş, kızgın bir şekilde sürmektedir. Faşizmin yenilebilmesi için, demokratik güçlerin, güçlerini birleştirerek mücadele etmesi acil bir sorun olarak dayatılmaktadır.

demokrasiye dönüş

Baştarafı s. 5

Bu meclis, anayasa, siyasi partiler, seçim ve sendikalar yasalarını hazırlayacaktır. Bu hazırlanan yasalar, beşli generallerin (MGK) kabulüne bağlı olacaktır. Şayet kabul etmezlerse ken dilerine ve keyiflerine göre değiştireceklerdir. Bu değiştirilmiş şekliyle -tekrar görüşülmek üzere- geriye dahi göndermeye gerek görmeden hemen yayınlanıp yürürlüğe konulacaktır.

Bu meclis ve bu meclisin yasama yetkisi böyle olacaktır. Faşist cuntanın biçimlendirdiği bu meclis, sadece Ata türk dönemi meclislerinin gerisinde kalmamaktadır. O, Sultan Hamit'in 1876 "Meclis-i Mebusan" ından da geriye düşmüş kukla bir meclistir. Çünkü 1876 daki meclis, her ne kadar bir danışma meclisine benziyor idiyse de, yine de bir çok yetkileri bulunmaktaydı. Ayrıca, o meclis, seçimle gelmiş mebuslardan oluşuyordu.

Cuntanın bu kurucu meclisi, bir meclis olarak, burjuva demokrasinin ken di kurallarına uyan herhangi bir özel liği taşımıyor. Böyle bir meclis, meclis olmaktan öte, "ne kokup ne bulaşan" bir parça "Kuru Necis" olacaktır.

DEMOKRASİYİ HAKLARIMIZ KURACAKTIR

Faşist cunta, gerek çıkardığı yasal düzenlemeler ve gerekse oluşturduğu kurucu meclisle aslında ne yapmak istediğini bilmektedir. Zaten özünde de gizlenmektedir. Ancak, faşizmin her yerde yaptığı gibi kitlelerin desteğini ayakta tutmak için gerekli olan propagandayı yapmaktadır.

Cunta bir yandan bu hukuki biçimlen dirmeleri yaparken, diğer yandan da devletin bütün idari, ekonomik, teknik, haberleşme, yerel yönetim ve ben zeri kilit mevkilerine ya doğrudan su bayları ya da emekli subayları getirmek suretiyle, ciddi bir biçimde kadrolaşmaktadır. Sadece sansüre tabi olarak yayınlanan basına yansıyabilen kadro değişiklikleri ve yeniden tayin ler izlendiğinde, yüzlerce subayın bir çırpıda nasıl kilit noktalara getiril dikleri gözlemlenebilmektedir.

Evet generaller bir yola girmişlerdir. Yanlış bu yol, demokrasiye dönüş değil, dönüşü olmayan bir yoldur. İleride belki göstermelik sivil bir yönetim dahi kurulabilir. Fakat bu, üniformaların üstüne sivil bir pardesü giydirmekten başka bir şey olmayacaktır. Faşist yönetim apoletli şeflerden -kravatlı şeflere geçmiş olacaktır.

Cuntanın şimdiye kadar yaptıkları, şimdiden sonra yapacaklarının birer aynasıdır. Faşizm sadece iktidara gelmekle kalmamakta, kalıcı olabilmek için her alanda kurumlaşmaktadır. Cuntadan demokrasiye dönüşü bekleyenler daha bir süre bekleyeceklerdir. Cuntayı MHP'ye karşı tavrı aldığı için on da olumlu yanlar bulan veya içinde olumlu kanatlar olduğu hesabıyla faşist görmeyenler daha bir süre bu yolda oyalanacaklardır.

Demokrasiyi burjuvaziden bekleyenler, bekleyedursunlar. Faşizmi yıkmak isteyenler için ise, durum oldukça farklıdır. Asıl olan kitlelerdir ve asıl olan işçi sınıfının, halklarımızın getireceği demokrasidir.

Faşizm elbette yıkılacaktır. Ama görev, faşist iktidarın yerini bir başka burjuva iktidarının almaması, halklarımızın faşizmi yıkıp yerine kendi demokratik halk iktidarını kurmalarıdır.

NORVEÇ' TE PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ

Norveç'teki ilericileri bünyesinde toplayan üç örgütün, Türkiye Komitesi Kürdistan Demokratik İşçi Derneği ve Kürdistan İşçi Derneğinin düzenlediği Türkiye'deki askeri faşist cuntayı protesto yürüyüşü Oslo'da yapıldı.

200 ü aşkın Türkiyeli, Kürdistanlı ve Norveçli ilericinin, demokratın katıldığı yürüyüş Türkiye Büyükelçiliği önünde yapılan toplantı ile son buldu.

Yürüyüşte "Türkiye Kürdistan'ındaki faşist teröre son, Norveç'ten cuntaya yapılan ekonomik yardımlar durdurulsun ve idamlara-işkencelere son" bel-

gilerine yer verildi.

Ayrıca 9 Eylül günü Türkiye'deki durumu Norveçlilere anlatmak amacıyla bir dayanışma toplantısı düzenlendi.

Bunun yanı sıra, Kürdistan Demokratik İşçi Derneği, 11 Eylül Şili faşist cuntasını protesto yürüyüşüne yığınasal olarak katıldı.

Kahrolsun Şili ve Türkiye faşist cuntaları belgisine yürüyüşte büyük ilgi gösterildi.

12 Eylül günü, üç örgütün ortak düzenlediği yürüyüşte, konuşma yapan Oslo Metal İş Sendikası başkanı Gunnar Nilsen'in konuşma metni şöyledir:

Bugün, 12 Eylül 1981 günü, Türkiye'deki askeri darbenin birinci yıldır.

Darbe, yapıldığı günlerde ülkemizde bir anlamda "kabul" gördü. Darbenin, ülkedeki terör ve cinayetlere bir son vermek için gerekli olduğu ileri sürülüyordu. Daha sonraki gelişmeler durumun hiç de böyle olmadığını gösterdi.

Başlangıçta, iktidar koltuğunda oturan cunta, demokrasiye ve serbest seçimlere en kısa zamanda geçileceğini açıklamıştı. Oysa bunun yerine halk yönetimine geçiş olanaklarını ortadan kaldırdılar. Bu ise, büyük örgütlenmeleri yasaklayarak, politikacıları tutuklayarak, işkence ve sansür uygulayarak, sonuç olarak bir diktatörlük için olağan sayılan her şey yapılarak gerçekleştirildi.

Türkiye'nin durumu, Türkiye'deki gelişmeler bizi ilgilendiriyor. Biz, NATO kanalıyla bu ülkenin müttefikiyiz. NATO'nun demokrasiyi savunacağı iddia ediliyor. Acaba bu, ittifakın içindeki ülkeler için geçerli değil midir?

Yunanistan'da faşistler iktidarı ele geçirdiklerinde cuntaya karşı Norveç'te oldukça aktiftik. Türkiye, demokrasi geleneklerinin fazla eski olmadığı bir ülkedir. Türkiye'deki olumsuz gelişmelere tepki göstermemiz son derece önem taşımaktadır.

Binlerce işçi temsilcisi hapistedir. İşçi Konfederasyonu yasaklanmıştır. Sendika malları özel mülkiyete devredilmektedir. Bu bile, bizim gibi sendikal örgütlerin tüm güçlerini Türkiye'deki cuntanın yıkılması yolunda seferber etmesi için yeterli ve güçlü bir işarettir.

1981 yılında yapılan Norveç İşçi Sendikaları Birliği -LO Kurultayında Türkiye'deki cuntayı kınayan ve diktatörlüğe karşı direnişe destek veren açık bir karar tasarısı onaylanmıştır.

İşçi hareketimiz, uluslararası işbirliği organlarında da Türkiye sorununu ele aldı. Türkiye'deki İşçi Sendikalarından birisinin genel sekreterinin cunta yönetiminde görev alması nedeniyle o sendika dışlandı.

Türkiye sorunu, giderek artan oranda uluslararası kuruluşlarda ele alınıyor. Bu noktada Norveç, örneğin Uluslararası İnsan Hakları Mahkemesi nezdinde, insiyatifi eline alabilir. Norveç'in diğer kuruluş ve ittifaklara baskıda bulunması, cuntanın uluslararası ağır baskılara magruz bırakılması açısından yerinde olur.

Türkiye'de olup bitenler hakkında Norveç'te yeterince bilgi alınmıyor. Sanki Norveç ve Türkiye NATO kanalıyla müttefik oldukları için, halka karşı uygulanan işkence yöntemleriyle, diktatörlüğün ifşa edilmesiyle fazla ilgilenilmemesi gerekmiş gibi bir ortam görüyoruz. Halbuki NATO üyesi ülkelerde olup bitenlerin ele alınmasının, müttefik olmayan ülkelerdeki gelişmelerin ele alınması kadar önem taşınması gerekir.

Norveç devlet radyosu -NRK, gerek radyo ve gerekse televizyonuyla Türkiye'deki gelişmeler hakkında dikkatleri çekecek ölçüde az bilgiler veriyor. Oysaki NRK muhabirleri, uzak ve yakın birçok ülkedeki gelişmelerle son derece meşguller. Norveç radyosu, gazetelerle birlikte NATO üyesi ve cunta ülkesi Türkiye'deki gelişmeleri Norveç halkına etraflıca anlatabilmelidir. Böyle bir bilgilendirme yoluyla ülkedeki cuntaya karşı daha geniş bir kamuoyu oluşturulabilir.

Türkiye'deki gelişmeler hepimizi ilgilendirmektedir. Biz hepimiz kendimize düşen görevi yerine getirerek diktatörlük Türkiye'sinin baskı ve zulüm altında tutulan milyonlarca insanına en ciddi bir destekte bulunabiliriz.

ŞEVA PROTESTOYÊ DIJÎ CÛNTA FAŞÎST

Di ser hatina cûnta faşîst û leşkerî re tam salek derbasbû. Ew sala han bi zilm û zordestî, bi kuştin û zindan derbasbû. Gelên Tirkîyeyê û Kurdistanê yên zehmetkêş, merivên demokrat û welatparêz saleke di bin xwînaxarî û hovîtiya faşîzmê de dinalin. Bî hezaran insan di zindanan de girtîne. Terora dewletê her roj xwînê dirêjîne. Hêzên kolonyalist li ser gelê Kurdistanê terorekê hişk û hov pêkdajon. Îro insanên welatparêz û şoreşger di zindanan de, di dadgehên faşîst de bi mîrxasî berxwe didin. Yê ku neketine destê cûnta faşîst, dijî cûntayê dengê xwe bilind dikan. Karkerên kurd û tirk li dervayî welat cûnta Tirkîyeyê a faşîst teşîr dikan. Zilma wê protesto dikan. Bi sedemê yeksaliya cûntayê li gelek welatên Ewropa daxuyanî (miting) û şevên protestokirinê hatin çêkirin.

Roja 12'ê Îlonê, li Stokholmê jî bi amanca protestokirina cûntayê daxuya niyek û şevê hate damezrandin (çêkirin). Di amadekirina daxuyanî û şevê de, Federasyona Komelên Kurdistanê li Swêd, Komîta Dijî Faşîzmê a Tirkîyeyê û Komîta Tirkîyeyê bi hev re xebitîn.

Karker û xwendevanên kurd û tirk di jî faşîzmê di daxuyanî û şevê de, bi hawakî girseyî bejdarbûn, dengê xwe bi hev re bilind kirin.

Di hêla siyasî û çandî de programa şevê pir dewlemend bû. Di şevê de gelek mesajên piştgiriyê ku rêxistinên pêşverû şandibû hatine xwendin. Parlementerê Partiya Sosyal Demokrat a Swêd û endamê Konseya Ewropa, Anita Gradin li ser kirinên cûnta faşîst peyîvî. Mamosta Cigerxwîn di şevê de peyîvî û helbesteke xwe xwend. Folklor û mûzîka kurdî û tirkî hate pêşkêşkirin.

Em gotara mamosta Cigerxwîn ku di şevê de xwend, pêşkêşî xwendevanên xwe dikan.

axaftina Cigerxwîn

HEVAL Û HOGIRÊN ŞOREŞGÊR !

SERKAR Û BERPIRSIYARÊN VÊ CIVÎNEKA MEZÎN Û MIROVPERWÊRÎ !

Ez we bi vî karê welatperwerî, mirovanî pîroz dikim. Ez sûpasên xwe ji were pêşkêş dikim, ko we em vexwendin nav vî civînekê û em birayên xweyên şoreşgêrî pîroz bikin û we hişt ko ez vî gotina xwe ji were ji civata were bibêjim !

Hogir û hevkarên şoreşgêr û payedar! Em hemî jî dizanin, ko cûnta leşkerî di Turkiya de, li ser destê impirya - lîstên cihanê û di pêşiya wan impirya lîstên Emerîka bi zor hatine ser kurdîyan û hevsarê siyaseta welatê we xistine destê xwe.

Lê divê em baş zanibin, ko ji ber du tiştan fermandarî di Turkiya de ketiye destê cûnta leşkerî :

1- Yek jê bêgoman, ji qelsî û sêfiliya hêzên pêşverûyên kurd û turkaye, ko we nikaribû hevdi bi bîr û bawerî bigrin û dar û dezgeh têxin destê xwe.

2- Û yek jî ji ber dîrûti û xwe girêdana burciwazên welatê we bi impiryalîstên cihanê ve ye, ko Emerîka û dewletên sermayedar wan bi pera bi dolaba xwe ve girêdidin.

Gelî heval û xuşk û bira !

Cûnta leşkerî jî nikarî hevsarê siyaseta Turkiya û Kurdistan, di destê xwe de ji vî qasî bêtir ragirî. Û naçare wê ji hevde bikevî û hilweşî.

Lê tenê li ser we: Bend û hêzên pêşverûyên kurd û turk dimênî, ko eger win karibin bi dilpakî xwe bidin hev û weke bira bi rastî hev bigrin û weke perçak polad di riwê cûnta xwîn rêj û sitemkar de rabin. Bêgoman gelek naçî winê hevsarê welatê xwe têxin destê xwe û vî zor û sitem û kuştin û berdane ji welatê xwe dûr bikin û li şûna vî destûra leşkerî-faşîstî destûreke dîmoqrati-pêşverû di Kurdistan û Turkiya de lidarxin. Kurd û Turk weke du gelên birayên hev bi gerdana-zadî di welatên xwe de bijîn. Û winê karibin di rojhilata navîn de karekî mezin bikin û hemî gelên rojhilat bi hev re û bi gernasî şerê kevneperistan û impiryalîstan û dijminê mirovaniyê bikin. Bi hev re winê karibin alîkarîya destê gelan Sovyêtistana mezin bikin...

Ez ji we hêvîdarim ey heval û birayên turk û kurdên Turkiya û Kurdistan û hemî hûrgelên ko di nav welatê wede dijîn bi hev re (enîyêke mezin û pêşverû-welatperwer) çêbikin û bi hev re şerê cûnta leşkerî bikin.

Gelî heval û hogirên turk û kurdên şoreşgêr û pêşverû.

Hatina cûnta leşkerî tiştêkî xweş û baş li Turkiya û Kurdistan zêde nekirine. Lê tiştê ko zêde kirine, zor û sitem û eşkence û zindan û kedxwarî û perîşanî bi ser gelên Turkiyade berandine. Sal bi sal girtî zêde dibin û zindan tene avakirin û perçebûn û rev û zor û sitem zêde dibin.

Gelî heval û hogirên turk û kurdên pêşverû ! Gelên turk û kurd ji we dixwazin, ko win :

1- Destên xwe bi biratî bidin hev û welatên xwe ji destê peyayên impiryalîstên cihanê biparêzin. Her yek ji we di welatê xwe de ser bixwe-gerdana zad bijîn.

2- Em hemî ji we hêvî dikin, ko win her û her dost û dilxwazên benda pêşverû-mirovperwer û sosyalîbin. Her û her di rêza azadîxwazî û mirovperwer de bin. Her û her dijê dijminê mirovani, dijê kevneperest û zorker û sitemkar bin. Her û her dost û hevalên gelên bindest û sitembar bin.

- Bijî yekîtiya hêz û bendên pêşverû-dîmoqrati di Turkiya û Kurdistanê de.
- Bijî dostanî û hevalbendîya hemî hêz û bend û dewletên sosyalî !
- Bimrî, bişkê, hilweşî, bikevî, benda koleदार û zorker û impiryal !
- Bimrî, bişkê, hilweşî, bikevî cûnta leşkerî li Turkiya !

Keçên kurd Hêlin, Zîne û Gulê di şevê de bala guhdaran kişandin.

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

XWEDI SAHIBI: KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWED

NAVNIŞAN: ADRES: BOX 4038 141 04 HUDDINGE - SWEDEN

Jİ MEHÎ CAREK DERTÊ BHA 3 KRON HESAP NO: PG 83 90-7